

Jolanta Michna

Mieszka w Wysokiej. Absolwentka Wyższej Szkoły Prawa i Administracji oraz Wyższej Szkoły Zarządzania w Rzeszowie. Związana z Gminnym Kołem Poetów w Łańcucie. Swoje utwory publikuje m.in. na portalach internetowych E-Literaci, facebook, www.wierszek.pl., egminy.eu. Jest współautorką kilku antologii i almanachów poetyckich. Opublikowała cztery tomiki wierszy: *Nie ma nic bardziej konkretnego jak życie* oraz *Świąteczny Prezent* i poświęciła je chorej na Zespół Aperta Amelii Czekańskiej z Krasnego. Kolejne tomiki to *Co będzie kiedy już mnie nie będzie* oraz *Na dłoniach niosę życie*.

tutaj czas stoi w miejscu

słońce chyli się ku zachodowi
w półmroku spacerują myśli
po miękkiej plaży
rozgrzanego piasku
kosztują smaku wezbranego
morza

rankiem promienie przecinają
chmury
powstaje nowa passa życia
i błyszczą w słońcu bursztynu
kamyki
wyrzucone z głębin oznaki
szczęścia

wpatrzone oczy w błękit horyzontu
szukają drogi
utkanej uśmiechem
naznaczają barwami krajobrazy
wspomnień

Wehikuł czasu

Śmiałaś się z niej, że jest taka zimna.
Z twarzą ukrytą w dłoniach,
maskuje wszelkie niedoskonałości.
Zamyka każdy dzień.

By znów się obudzić z kolejnym
świtaniem. Z nadzieją odmiany.
Czas upływa bezpowrotnie.
Każda minuta to krok do przodu.

Dzisiaj wiesz, że przeszłość zostawia
wspomnienia. Terazniejszość przypomina
wagę, a przyszłość kreśli znaki
niepewności.

Mieczysław Działowski

Poeta, patriota, harcerz, lotnik – pilot szybowcowy i samolotowy. Członek Stowarzyszenia Szarych Szeregów krakowskiego oddziału. Członek Grupy Literackiej „Słowo”. Studiował w Oficerskiej Szkole Lotniczej w Dęblinie, absolwent krakowskiej AGH. Mieszka w Mielcu. W obiegu czytelnictwa jego książki *Na skrzydłach Jastrzębia* oraz *Czas przerwać milczenie* (2010) i *Nie dla sławy sięgam po pióro* (2010). Autor tomików poetyckich *Wiersze życiem pisane* (2008), *Siła słowa magia flesza* (2011), z fotografiami Magdaleny Korzeń.

Marzyciel

Wyniosły zarozumiały
pełen młodzieńczego polotu
szafował uczuciem
Nie składał broni

Pewny siebie zapragnął
zmierzyć się
z potęgą greckiego
bóstwa miłości

Skapitulował
Eros nie zostawił mu
złudzeń

Marzyciel zrozumiał
Zmienił oręż

Nadal pełen fantazji
zmaga się
z tą samą słabością
lecz słowami poezji

Marzenie

Nie chcemy tylko marzyć
Pragniemy mieć na własność
nie we śnie ułudy
to co nam się należy
zrodzone w czasach Adama i Ewy

Przeżywać tu na Ziemi
to co mieli w Raju
Dlaczego o dawnych obyczajach
słuchać mamy rozważania
pozostając niemymi świadkami
zamierzonych cnót doskonałości
Ludzkiego szczęścia

Dziś to utopia
Wokół niesprawiedliwość
Gwałt złorzeczenia
Tak mało serdeczności

Odruchu ludzkiego serca
niekłamanej miłości

Przysięga „Jastrzębia”

Przysięgam strzec, co najdroższe,
I nie szczędzić życia!
Słowa przysięgi jak grom uderzały
Zdzierając czarne obłoki,
Zwiastując piękniejsze dni,
Rozjaśniając mroki.
Każde jastrzębie serce
W dniu tym jak kwiat dojrzało,
I z odsłoniętą piersią
Stawiało czoła tym,
którzy pragnęli zguby
I naszej niewoli!
„Jastrzębiu” – porażaj jak piorunem
I rozświetlaj mroki
Dodając innym odwagi,
Bo oko Twe bystre i czujne
Widzieć musi w ciemnościach
Twego wroga cienie.
Dlatego bądź dzielny! Myśl i czuwaj!

Mateusz Dec

Młody twórca z Leżajska, poszukujący natchnienia w otaczającej rzeczywistości. Skończył politologię w Rzeszowie, obecnie odnajduje się w działalności graficznej. Jego mottem jest: „Dla tych, którzy szukając sensu, odnajdują go w codzienności”.

Piaszczyste serce

Jak zwykle zapatrzony w dalekie krainy zamglone, ściskające za gardło toczone niesławnością swych poczynań, dostrzegam swe starte dłonie wygięte zrutyniałą pracą bez uczucia miłości.

Myśli, wrażenia pękają,
a gdzie ja w tym wszystkim?

Gdzie pada mój cień
przybity ogromem codzienności,
beznadziejnej i głuchej na stukot?

Stają się suchy jak liść i obły jak pięść,
wypalony słońcem wynaturzenia,
niepodobnym do siebie.

Bez wielkich planów,
bez recept na dobry sen.
Tak przygnieciony ciężarem
zrastas się z tym życiem,
z tą ziemią...
gdzie pozostaje tylko gryźć piasek i żuć słoną wodę.

Joanna Boćkowska-Cisek

Rocznik 1985. Studiowała na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Dyplom z grafiki projektowej uzyskała w 2010 roku. Debiutowała w 2008 r. Utwory publikowała w zbiorowych książkach poetyckich: w pokonkursowym tomiku *Poetycki Lombard* (Oleśnica 2008), *Rzeszów w poezji* wydany przez WiMBP w Rzeszowie w roku 2010, parokrotnie w „Wersie” oraz w „Kurierze Sokołowskim”. Mieszka w Górnem.

Turzańska Golgota

pamięci pomordowanych przez NKWD

Te drzewa wyrosły na krwi!
dlatego nie zapomniały...
o dłoniach splecionych w krzyku
który rozdarł ziemię
o ostatnim *Zdrowaś Maryjo...*
na pożegnanie
o ciszy...
nagle przerwanej

Chrystus spoglądający z krzyża
na turzański las
na jego płaszcz przecięty
blizną roku 1944
plakał myśląc o Golgocie
na Sokołowskiej Ziemi
i został ukrzyżowany
Żołnierz Polskiego Podziemia

Matki czekały
na synów
w ich domach
nie paliło się światło
a jedynie nadzieja
o srebrnych skrzydłach
świeciła do końca
krucha bardziej niż klosz
naftowej lampy

Te drzewa wyrosły na krwi!
i tylko pamięć
o przerwanej ciszy
nie pozwala iść dalej
z zamkniętymi oczami

Górno 30.10.2012

W roku 1944, od połowy sierpnia do października w Trzebusce (na terenie obecnej gminy Sokołów Młp.) NKWD więziło około 1800 osób. W lesie w Turzy odbyła się egzekucja. W roku 2014 mija siedemdziesiąta rocznica tych tragicznych wydarzeń.

Dominika Patrycja Wilk

Urodziła się w Rzeszowie, mieszka w Malawie. Studiuje na Uniwersytecie Rzeszowskim. W 2013 roku jej utwory ukazały się w tomiku poetycko-prozatorskim *Dziki Teksas: almanach literacki młodych*. Publikowała też wiersze w jednodniówce studenckiej „Kropka nad Ypsilonem”, w gazecie literackiej „Migotania”, internetowym magazynie PKPzin (Polskie Kulturalne Podziemie), magazynie „Cegła” i na portalu pogranicze.eu. Zajęła I miejsce w Podkarpackim Konkursie Literackim „Po pierwsze – wiersze” organizowanym w ramach festiwalu „Miasto Poezji” w Rzeszowie.

Magazynie „Cegła” i na portalu pogranicze.eu. Zajęła I miejsce w Podkarpackim Konkursie Literackim „Po pierwsze – wiersze” organizowanym w ramach festiwalu „Miasto Poezji” w Rzeszowie.

pochodnia

roznieciłam martwe myśli
skulone pod płaszczem przeszłości
nieumyślnie potknęłam się
o ogień trawiący mnie
stopniowo od środka
nigdy nie prosiłam ciebie
o wodę a teraz patrz
palce biegną po skórze
wyczuwając bicie serca
wynurzające się z beznadziei

czekając na rozbicie skarbonki

wplątana w warstwy
niezliczonych pominięć
osłupiałych wrażeń i
zatarzonych planów na bycie

zamykam oczy żałując
dni bez natchnienia do
upijania z pucharu chwały

nazbierałam spisane wariactwa
pokłosie skromne
i zapomniane oblicza oddechu